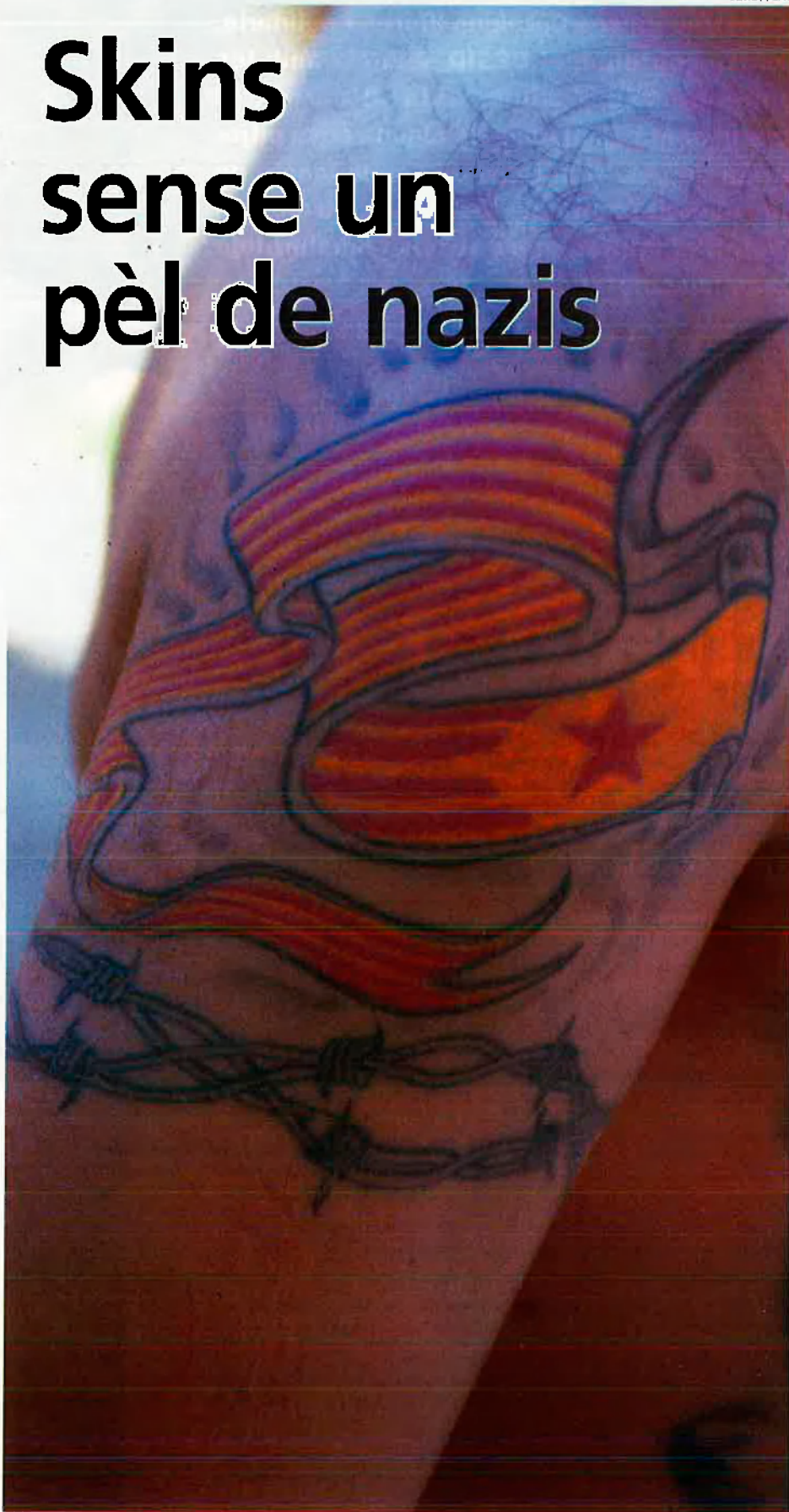

JORDI PLAY

Skins sense un pèl de nazis

Són només dos o tres centenars de membres als Països Catalans agrupats sota les sigles RASH. Són 'skinheads' d'esquerres i intenten combatre el tòpic que la seva estètica va lligada a l'extrema dreta.

"E stic tip que, la gent que em passa pel costat, em miri, em confongui, i pensi: aquest és un d'aquells nazis que surten a la televisió", així s'expressa en Jordi, un jove *skinhead* del cinturó industrial de Barcelona, cansat que la gent el fiqui, amb tots els *skins*, al mateix sac. Aquesta experiència és una més de les moltes que, segons ell, sofreixen una bona part dels *skins* dels Països Catalans, i per extensió del món, d'una manera constant.

Contràriament a allò que pensa tanta gent avui, no tots els qui van amb el cap rapat segueixen idees filonazis, ni de bon tros. Els *skinheads* són una subcultura juvenil vertebrada en in comptables branques estètiques i ideològiques, molt més complexa que no deixen entendre els clixés habituals.

Els "veritables *skinheads*", com s'autoanomenen ells, ja van oferir una bona mostra dels aires de renovació del moviment quan, a final dels anys 80, importaren dels Estats Units la idea de crear una organització que vetllés pel seu bon nom, de manera que la gent no els associés al feixisme. Fou llavors que aparegué SHARP (Skinheads Against Racial Prejudices-Skinheads Contra els Prejudicis Racionals). Era un col·lectiu que agrupava tots els *skins* antiracistes que volien invalidar la percepció social que identificava cap rapat amb neonazi, percepció afavorida en gran mesura, segons ells, pels mitjans de comunicació.

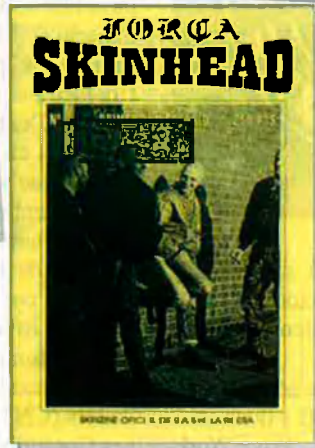
La seva implantació fou ràpida i ben aviat n'aparegueren les pri-

meres seccions a Espanya: Segòvia, Madrid, Saragossa; i també a Barcelona o al País Basc. Poc després es creava la divisió SHARP-Països Catalans (vegeu EL TEMPS, núm. 393), després d'una assemblea feta al Barcelonès, amb assistència de *skins* de València, Figueres, Sabadell, Santa Coloma i Barcelona... La seva declaració de principis, que constava de deu punts, explicava el seu caràcter apolític. Això permet d'entendre que, a final dels anys noranta, els elements més militants i contraris a l'apoliticisme es desentenguessin de la SHARP i s'agrupessin sota unes noves sigles: RASH (Red and Anarchist Skinheads-Skinheads Rojos i Anarquistes).

Els Skins Rojos i Anarquistes provenen també dels Estats Units, que és on se'n fundà la primera agrupació, a conseqüència d'una escissió de la SHARP, concretament a Nova York, el 13 d'agost de 1994. En el seu primer manifest la RASH pretenia donar contingut polític a l'esperit de classe obrera tradicional, inherent a allò que ells anomenen "cultura" *skinhead*. A més, és on havien de confluïr els *skins* anarquistes, socialistes, comunistes o antifeixistes, els més implicats en qüestions socials, superant divergències.

Als estatuts inicials, hi trobem allò que és, segons ells, l'enemic a batre, "l'estat burgès, el capitalisme i els seus servents feixistes". Alhora manté la seva autonomia respecte a qualsevol organització o partit polític i es mostra favorable a la cooperació amb col·lectius juvenils i antifeixistes. "Pensem que la cultura *skinhead* es pot unir amb cultures del jovent rebel del carrer (*punk, hardcore, rap...*), sempre que no estiguin amb contradicció amb el nostre origen de classe obrera."

RASH es va estendre ràpidament, en gran part a zones que mantenen oberts conflictes nacionals, com és el cas del País Basc o Catalunya, o bé a països amb una

tradició de moviments d'extrema esquerra, sovint extraparlamentaris, com Alemanya o Itàlia.

El seu desenvolupament es va veure afavorit adés per la inquietud dels *skins* més interessats a organitzar-se al voltant

d'un projecte que donés més relleu al contingut que no pas a l'estètica, adés per les escissions internes de les seccions SHARP que es volien mantenir fidels al seu apoliticisme. La publicació francesa *Red Power* va més enllà i diu: "els *skins* creiem que no n'hi ha pas prou, de criticar el capitalisme; s'ha de proposar una societat on no hi hagi mai més explotació i on ràpidament desaparegui l'estat i la propietat priva-

'Fanzines' i adhesius editats pels grups de 'skins' antifeixistes. Aquestes publicacions donen prioritat a l'estètica, la música o la militància *skin*, però contenen pocs elements d'anàlisi política.

Obrim tots els matins,
totes les
vesprades
i tots els
dissabtes

caixa popular
<http://www.caixapopular.es>

JORDI PLAY

Joves 'redskins' llueixen els símbols que els identifiquen. Enguany s'han iniciat contactes per formar una plataforma que englobi les organitzacions d'aquest signe de tots els Països Catalans.

da. Per a canviar la societat cal una educació revolucionària i una organització per a defensar-nos de l'opressió".

En l'actualitat hi ha seccions internacionals de RASH a llocs com Bogotà (Colòmbia), Nova York (EUA), Lübeck (Alemanya), Bordeus i Llemotges, Nantes, i París (estat francès), República Txeca, Montevideo (Uruguai), Puerto Rico, Mèxic o Milà (Itàlia). A l'estat espanyol tenen una presència destacada a Astúries i Madrid, que és on hi ha l'estructura organitzativa més important (amb la publicació *Resistencia Skinhead*) i que aglutina grups de caps rapats de Móstoles, Alcobendas, El Foro, Alcorcón i Madrid mateix sota les sigles CCCR (Coordinadora de Colectivos de Cabezas Rapadas).

A la geografia catalana, el RASH s'hi ha estès d'una manera força peculiar. Després d'uns quants intents fallits de donar a la SHARP més contingut polític,

molts *skins* que fins llavors només es consideraven antiracistes, decideixen d'aprofundir més el seu aspecte ideològic. Un dels primers grups que va néixer amb aquesta voluntat fou Orgull Bolxevic, que en el moment de la fundació agrupava una bona colla de *redskins*, la majoria de l'àrea del Barcelonès.

Individus provinents de grups i col·lectius diferents vinculats a àmbits d'extrema esquerra convergiren en els grupuscles de RASH que s'anaven formant paral·lelament a tot arreu. Des d'antics militants del Moviment de Defensa de la Terra (MDT), Plataforma per la Unitat d'Acció (PUA), Joves Independentistes Revolucionaris (JIR), Maulets, Confederació Nacional de Treballadors (CNT) o Col·lectius de Joves Comunistes (CJC) s'engloben sota les sigles dels *skins* rojos i anarquistes tant al Principat com al País Valencià i les Illes Balears.

Així es van crear ben aviat seccions com RASH-La Ribera, RASH-València, RASH-Vallès Oriental o RASH-Ciutat. Aquest mateix any 1999 han començat els intents de formar una plataforma nacional sota el nom *Redskins PPCC*. Segons l'un d'ells, es tracta d'un moviment que aspira a unir totes les persones que s'identifiquin amb la cultura *skinhead* i amb l'independentisme revolucionari".

RASH només es defineix políticament pel fet de considerar-se d'esquerres i prou, com molt bé assenyalen els experts en la matè-

ria —els historiadors Xavier Casals i José Luis Rodríguez, per exemple—. Tradicionalment una bona part dels *skins* mai no han adoptat una militància clara, tret dels anglesos, afiliats els anys 80 al SWP (Socialist Workers Party), de tendència trostkista. Però aquí hi ha un fenomen que podríem vincular a la perifèria de la política. La majoria de símbols es plasmen en l'estètica, la música i una marcada actitud militant, però contenen pocs elements d'anàlisi política. Aquests aspectes poden observar-se en les seves publicacions (*skinzines* amb noms com *Força Skinhead*, *Kalashnikov*, *Only Red* o *La Veu dels Upstarts*), que ofereixen com a principals referents l'antifeixisme i les crides a la lluita per un socialisme políticament indefinit.

El pes real d'aquest seguit d'organitzacions vertebrades sota les sigles RASH és d'un parell o tres de centenars de persones a tots els Països Catalans. A desgrat d'uns efectius tan escassos, compleixen amb escreix la seva fita inicial d'implicar políticament el moviment en l'esquerra i lligar-se estretament amb la tradició i la consciència de classe obrera, pròpia d'aquesta subcultura i un dels seus símbols identitaris. D'aquesta manera aconsegueix d'oferir una imatge allunyada dels estereotips mediàtics, fins ara desconeguda i absolutament antitètica del que era la percepció social majoritària vigent del fenomen *skinhead*.

Carles Vinas

Una dona difícil

John Irving

Una història, còmica i perturbadora alhora, sobre els dimonis familiars i la necessitat de trobar una redempció personal. Amb *Una dona difícil* l'autor ha tornat a sorprendre els lectors amb un llibre comparable a la novel·la que el va fer famós ara fa vint anys.

Edicions 62
"Les millors obres de la literatura Universal/Segle XX", 124

Coordinadora d'Associacions de la Llengua Catalana

Adreça: U·v·s a Rocafort, 242 bis, 08029 Barcelona
Telèfon 934 44 39 08 · Fax 934 44 38 09

ASSOCIACIÓ LLENGUA NACIONAL

Associació que té per finalitat principal contribuir al bon ús de la llengua catalana, aferrant-la i difonent-la en tots els àmbits dels Països Catalans a través de la revista Llengua Nacional

- Soci numerari:** quota anual: 6.000 pessetes
Els socis gaudeixen d'una sèrie d'avantatges.
- Subscriber protector:** preu anual 3.000 ptes.
- Subscriber regular:** preu anual: 1.800 ptes.

Associació Llengua Nacional
Bústia postal 24057
08080 BARCELONA

Telèfon: 93 456 88 79
Correu electrònic:
rsangles@intercom.es

